

ΤΑ ΤΣΟΥΜΕΡΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

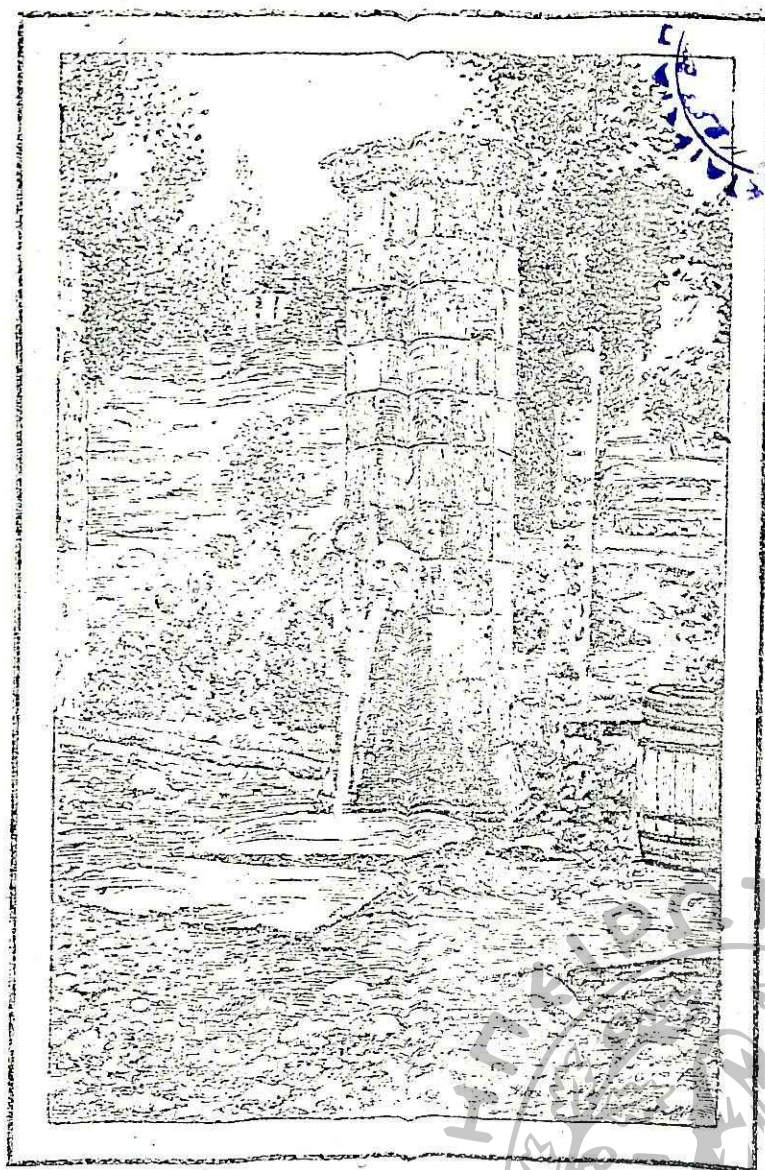
Ὅργανον τῶν ἀπανταχοῦ Τσουμεριωτῶν.

Ἐκδιδόμενον ἐν Ἰωαννίνοις

ὑπὸ τοῦ

ΠΑΤΡΙΣΤΙΚΟῦ ΣΥΝΔΕΣΜΟῦ

ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ

Ὁ ἀράνης
τῶν πραμάντων μετὰ τὸ κρύο νερό.

ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Έσωτερικού Δρ. 25

Έξωτερικού » 50

Διευθύνεται :

Από τριμελή Συντακτική
Έπιτροπή

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Αρ. 6800000000

Ε. 25

Νομικός Σύμβουλος :

Έφρ. 2ης Ε. 25, Δικηγόρος

ΓΡΑΦΕΙΑ :

Όδ. 21ης Φεβρουαρίου αρ. 41

ΤΙ ΠΛΗΡΩΝΩΜΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΜΕ ΚΑΙ ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΕΝΗ

Στά διάφορα χωριά των Τζουμέρκων και τα γειτονικά Μαισούκι και Καλαρρύτες, κάθονται εκεί χειμώνα καλοκαίρι είκοσι χιλιάδες άνθρωποι, οι οποίοι για να συντηρηθούν από τροφή, επειδή ο τόπος είναι άγονος και δεν παράγει ούτε το ψωμί, και για να εκπληρώσουν όλες τις άλλες ανάγκες της ζωής των, πρέπει να μεταφέρουν κάθε ημέρα από τις τρεις πλησιέστερες πόλεις, Τρίκαλα, Γιάννινα και Άρτα 20,000 δκάδες πράγμα, σε τροφές και διάφορα άλλα είδη χρειώδη. Επειδή το άγώγι ανεβοκατεβαίνει ανάλογα με την απόστασι κάθε χωριού από τις τρεις πόλεις: που είπαμε, τον μὲν χειμώνα από δύο δραχμές το λιγότερο, ως τρεις ήμισυ δραχ. το ανώτερο, για κάθε δκά, το δὲ καλοκαίρι από μια δραχ. το λιγότερο, ως δύο δραχ. το περισσότερο, πρέπει να λογιμαίωμε, για την ημερησία μεταφορά 20,000 δκάδων πράγματος, που χρειάζονται αυτοί οι άνθρωποι κάθε ημέρα για να ζήσουν, δύο δραχμές την δκά άγώγι σταθερό χειμώνα καλοκαίρι ήτοι 40 χιλ. δραχ. άγώγια την ημέρα 400 χιλ. το δεκαήμερο, 1 εκατομ. διακόσιες χιλ. τὸν μῆνα και 15 εκατ. τὸ χρόνο!!! Σ' αυτόν τὸ λογαριασμό δὲ βάξω τὰ άγώγια που χρειάζονται ακόμα για την κίνηση των επιβατῶν, οὔτε τὰ άγώγια που πληρώνονται για τὴ μεταφορά διαφόρων ειδῶν από τὰ Τζουμέρκα σὲς τρεῖς αδιές

πόλεις οὔτε και τὴν ἐνδεχομένην εὔμισιν των τροφίμων και άλλων ειδῶν κατά τους θερινούς μῆνας, που ὁ πληθυσμός των χωριῶν αὔξάνει κατά τὸ ήμισυ ακόμα. Και τούτο τὸ κάνω να μὴ μου εἰπῇ κανένας πῶς κάνω υπερβολή και μὴ ἀμφισβήτηση τους λογαριασμούς μου. Σκέφθηκε όμως κανένας από μᾶς ποτέ, τί μπορεί να γείνη με τὰ 15 αὐτὰ εκατομμύρια, τὰ δώγνια δηλ. μῆς μόνον χρονιάς, που πληρώνουν για να ζήσουν ἐκεί άπάνω στα κατσάρβαρα αὐτοὶ οἱ 20,000 Τζουμερκῶτες; Και ὅμως μπορεί να λυθῇ τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας των Τζουμέρκων, σὲ τρόπο που να ἀλλάξουν ὅφουτελεία τὰ μέρη μας και ἡ ζωή μας να εἶνε δυνατή και εὐχάριστη. Ο μηχανικός κ. Χρ. Λάσκαρης σὲ τὸ 12ον τεύχος τοῦ περιοδικοῦ «Νέα Έποχή» διαβάστε τί γράφει για τὴν συγκοινωνία που ἔπρεπε από καιρό να ἔχη ὁ Νομός μας.

«... Λαμβάνομεν ὡς παράδειγμα ὡρισμένην ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους. Τὸν Ν. μὸν αἰφνης Ἄρτης. Ο Νομός αὗτος ἔχει ἀρθρονίαν ξυλείας, τεράστια και πλείστα μεταλλεία, τὸ πᾶν τὸν Νομό τοῦτον ὁρμαίνει τὸ Βορρᾶ. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς συγκοινωνίας, ἔχον στατιστικὰς πληροφορίες περὶ τῆς παραγωγικῆς ικανότητος τοῦ Νομοῦ τούτου, θὰ ἔπρεπε νὰ κατασκευάσῃ ἐκ των πρώτων κρηξίτων ὁδῶν Μεσσηνίας—Σουλωνικήας—Ερεμιάκων (μῆκος 80 χιλόμετροι).

Μία τοιαύτη ὁδὸς κατασκευαζομένη προπολεμικῶς δὲν θὰ ἐστὶν ἐξ πλείον τοῦ 1,500,000 δραχ. χρυσῶν, ἀποαιουμένου χρεωλυτῶν και ἐξόδων συντήρησεως 150

000 δραχμῶν χρυσῶν ἑτησίως. Διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μεταφερθῶσι πλέον τῶν 100 χιλ. κυβικῶν μέτρων ὑλείας.

Θὰ ἦτο δυνατόν νὰ μεταφερθῶσι πλέον τῶν 50 χιλ. τόννων γαιανθράκων ἐκ Σκωττλαιντ (ποιότητος ἀνωτέρας τοῦ Νιου ἄστει) πλέον τῶν 100 χιλ. τόννων ἁλτι. Τὸ ἀέλιγμα δὲ τῆς ὁδοῦ ταύτης θὰ καθίσταται δυνατόν τὴν ἐκμετάλλευσιν σιδηροδρόμων μεταλλευμάτων. Χρωμίου, ἴσως δὲ ἡ ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀλατορυχείου Βουδοῦνὰ ἀπεδείκνυται καὶ μεταλλεύματα ἄλλου.

Τὸ ὑπουργεῖον συγκοινωνίας ἀγνοεῖ τὴν πλουτοπαραγωγικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἐκείνου ὅπως ἠγνόησαν τὴν κατάστασιν καὶ οἱ διάσημοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς μέχρι σήμερον ἐποχῆς, τοῦ νοτιοῦ Ἀσθης. Ἡ ἀντίληψις τῶν μέχρι σήμερον πολιτικῶν ἀνδρῶν εἶναι περιορισμένη. Οὐδέποτε μέχρι σήμερον πολιτικὸς ἀνὴρ ἐξήρθη εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο τῆς διανοήσεως ὥστε νὰ ἀντιληφθῇ τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς!! Ὁμιλοῦν ἐν τῇ Βουλῇ περὶ κατασκευῆς μιᾶς γαλίας ἢ ἐνὸς ἡμιον. καὶ δούμου. Ἀποσβολοῦντο δὲ πρὸ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου περὶ τῆς ὑπάρξεως πιστώσεως...». Ποῖον ἀκρίβως φταίνει γιὰ αὐτὸ τὸ μεγάλο κακὸ καὶ τί πρέπει νὰ γίνη τώρα, αὐτὸ θὰ τὸ εἰπωμεν στὸ ἄλλο μας ἀρθρο.

Δημ. αὐθ. Τσίρκας

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΑΠ' ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΙ

ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ

«... Ἡ σημερινὴ ἑνώσις τῆς Κοινωνίας μας καὶ τῆς Πολιτείας ἀπαιτεῖ συστηματικὴν ἐργασία, ὅλων τῶν μαζῶν γύρω ἀπὸ μία κοινὴ ἰδέαν, νὰ ἐξυπηρετήσουν καλότερα, δηλαδή, τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἰακὰ τοῖς συμφέροντα νὰ προαγάγουν. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτήν, ἦσαν ἀπαραίτηται ἡ ἐκδόσις ἐνὸς καταλλήλου ὀργάνου, τοῦ θὰ σαλπίσῃ τὸ ἐγερτήριο ἀπὸ τὰ Γιάννενα, νὰ τὸ νοιώσουν μακρὰ οἱ ῥάχες τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ τὸ διαδώσουν, στὴν ἀρτυνίζομένη Τζουμερσιώτικη φτωχολογίᾳ, νὰ τὸ πάρῃ ἡ θάλασσα τοῦ Ἀιγαίου καὶ παρλαξόντας νὰ τὸ φέρῃ

παντοῦ. ὅπου ὑπάρχει καὶ πάλιν Τζουμερσιώτικη ψυχὴ. Θὰ εἶμαι ἐξαιρετικὸν εὐτυχής, ἂν γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἰδανικοῦ προγράμματός σας, συμβάλω καὶ ἐγὼ ἑστω καὶ ἀπὸ μακρὰ. Καὶ μὴ εὐστασι, ἂν ἐπιτρέπεται. Θάρος καὶ αὐτοπεποίθησι...»

Ἀθῆναι.

ΕΞΟΥΜΕΡΚΟΣ ΕΠΙΣΤΑΤΟΡΓΙΟΥ

«... Φαντάζομαι καὶ κολαυεύομαι, νὰ πιστεύω, ὅτι τὰ «Τζουμέρκα» θὰ εἶναι ἐκείνος φωτεινὸς ἡλεκτρικὸς προβολεὺς, στὴ μέσῃ τῇ ἐπισημότερῃ κορυφῇ τῶν βουνῶν μας, ὁ ὅποιος θὰ στρέφεται πρὸς ὅλους τὸς δευθύνσεις καὶ μετὰς ἰσχυρὰς δεσμιδὲς τοῦ φωτός του, θὰ φθάσῃ κάτω ἀπὸ τὰ σκευὰ πλατάνια καὶ τὰ γέφυρα ἑλάνια, τὰς πτωχικὰς καλύβας καὶ τὰς πτωχὰς ἀπομεμακρυνόμενες καὶ ἐγκαταλειμμένες συνοικίας τῆς ἐπαρχίας μας καὶ τὰ ταλαιπωρημένους χωρικοὺς, θὰ ἀισθάνονται τὰ φῶτά του, κάποιον ἐλπίδα καὶ ὄρεγαν ζωῆς καὶ ἀναγεννήσεως τοῦ τόπου...»

Ἀθῆναι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΞΕΛΕΚΤΗΣ

«... Σὰς συγχάριζα διὰ τὴν ἀγαθὴν βουλὴν τοῦ ἔργου σας, εὐχόμενος καὶ ἡ ἀσκήσῃν εἰς τὸν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένον πατριωτικὸν μας κόσμον, δι' ἔργον τὸ ὅποιον ἦτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου μας...»

Ἀθῆναι.

Εὐάγ. Εὐαγγελιστὴς

Ἀπὸ τῶν τρεῖς αὐτῶν, περιουσιῶν, ἀπὸ τὰ πολλὰ σγκαρητήρια γράμματα ποὺ ἔχομε εἰς χεῖρα μας, φαίνεται πρὸς καθὰ πόσο ἐπικρατεῖ καὶ πόσο ἀναγκαῖα ἡ ἀν' ἡ ἐκδόσις τῶν «Τζουμέρκων». Τρεῖς νεαροὶ Τζουμερσιώτικες ψυχὲς καὶ ποῖος ξέρει ἀκόμα πόσες γεμάτες πατριωτισμὸν, γεμάτες πίστιν καὶ ὁρμήν, γὰρ πρὸς τὸν ἔργον, εἶναι νὰ ἀχρησιμοποιοῦνται, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχει τὸ κατάλληλον ὄργανον, νὰ ἐκδηλωθῶν εὐεργετικὰ διὰ τὸν τόπον μας.

Τρεῖς Ἀζουμερσιώτικες φωναί, ὁ Καραβασίλης ἀπὸ τοῦ Μελισσαροῦ, ὁ Καλλιάνος ἀπὸ τοῦ Βουρναῆ καὶ ὁ Παπογεωργίου ἀπὸ τὰ Σχωρῆσιαννα, ἀνήκουν πλέον στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ περιοδικοῦ, τοῦ ἐκλεκτοῦ συνεργάτου.

Τὰ «Τζουμέρκα» στοὺς νῖους μετὰ τὴν πατριωτισμὸν καὶ ὁργανισμὸν γιὰ πρῶτον ἀπέβλεψαν πάντοτε καὶ ἀποβλέπουν νὰ σχηματίζουν τὸ ἐκλεκτὸν συνεργεῖον, γιὰ τὴν ἀγαθὴν ἐργασίαν τοῦ τόπου μας καὶ ὁ καιρὸς

θὰ μᾶς δικαιώσῃ.

Μὲ εἰσπία καὶ συντρέχοντα τέποτε καὶ νουόργιο πὲ γίνεται! Καὶ γὰρ νὰ εἶμε θὰ εἰλικρινεῖς, ὅπως καὶ περὶ νὰ εἶμεθα μᾶς ἐπιβάλλεται, νὰ εἰπύμε, πὼς ἀκοῦσα με, νὰ ψυθιρῶνται καὶ ἀντίθετα σχόλια! Ἄλλ' ἀφοῦμόνον ψυθιρῶνται καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀσχοληθούμε με αὐτὰ, τὰ συνειθισμένα ἄλλως τε, σὲ κἀθε ἔργο, πολὺ δὲ περισσότερο σὲ τέτοιο καὶ γὰρ αὐτὸ τὰ ἀντιπερῶμε, με τὴν περὶ ἡσυχίᾳ, ὅτι πολὺ γλῆγορα αὐτοὶ ποῦ μᾶς ἐσχολῖασον ἔτσι. θὰ μᾶς πιάσουν σφιγκτὰ τὸ χέρι, νὰ μᾶς συγκαροῦν. Εὐνυχῶς ἐννοίωσαν τὸ σκοπὸ μας πολλοὶ καὶ αὐτὸ μᾶς ἀρκεῖ νὰ βιδῶμε μὲ ἀντιπερῶμε σὲ ἔργο μας, ἐμπρός!

Ἑθνικὸν Ὀργανὸν Προφύγων Ἀρρένων καὶ στῆν Ἄρτα

Μὲ διάταγμα τοῦ ἐδημοσιεύθηκε στί: 24 Δ)βρίον τοῦ περασμένου ἔτους 1924 σὲ ὑπ' ἀριθ. 318 φύλλο τῆς «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως» ἰδρύεται καὶ στὴν Ἄρτα ἑθνικὸ ὄργανοπροφύγων ἀρρένων με τὸ σκοπὸ νὰ περισυλλέξῃ ἄλλα τὰ πτωχὰ καὶ ὀρφανὰ ὁρσενικά παιδιὰ ἐκείνων, ποῦ σκοτώθηκαν στὸν πόλεμο καὶ τὰ ἀναθρέψῃ καὶ τὰ μορφώσῃ σὲ καλοὺς ἀνθρώπους καὶ πολῖτες.

Ἦταν κενὸς νὰ γίνῃ πρὶν αὐτό, γὰρ καὶ ὁ Νομὸς Ἄρτης προσέφερε πολλὰ στὴν Πατρίδα καὶ ὅπως τὰ ὄργανα τῶν φρονευνθέντων τὰ ἔγλεπε νὰ γυρῶν νηστικά, γυμνὰ καὶ περιφρονημένα στοὺς δρόμους. Μὴ σύστασι ἔχομε νὰ γάνουμε. Νὰ προσέξουν πολὺ οἱ ὀρεοῖοι 1). Στὴν περισυλλογὴ νὰ μὴ μποῦν πτωχὰ δὴ λαν καὶ ὀρφανὰ, ποῦ οἱ γονεῖς των δὲν ἔχουν σχέσι με τὸν πόλεμο. 2). Νὰ μὴ γαίνῃ στὴν εἰσαγωγὴ καμμιὰ προτίμησι καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴ περιφρονηθοῦν καὶ ἀποκλεισθοῦν τὸ Πατοβίτι καὶ τὰ Τζουμέρικα, ὅπως πάντοτε, γὰρ εἶνε μακριὰ ἀπὸ τὸ κέντρο καὶ λησμονοῦνται, ποῦ ἔτιον γὰρ τὸ μεγαλεῖο καὶ τὴ δόξα τῆς πατρίδος, τοὺς ἀθηνάτους καὶ ἡρωϊκούς ἐκείνους των. 3). Νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς ἡ συστηματικὴ καὶ ἐξηκριβωμένη καταγραφή σὲ κάθε χωριῷ, ὅλων τῶν ὀρφανῶν πόλεμου, γὰρ νὰ μὴ μπορέσουν οἱ αἰῶνιαι ἐκμεταλλεῦται καὶ ἐκμεταλλεῦνται καὶ τὴν εἰσαγωγὴ τῶν ὀρφανῶν σὲ ὀργανοπροφύγων. ὅπως ἐξεμεταλεύθησαν καὶ ἐκμεταλλεῦνται καὶ τὴν ἐκδοσι πολεμικῆς συντάξεως, τὴν ἀπώλλην τοῦ φόρου τῶν ὀ-

λουμένων ζώων καὶ ἐξοσημάτων γεωργικῆς παραγωγῆς, παρουσάζοντος αὐτῶν ἔργα καὶ ρουσφέτια ἰδικὰ των, ὅτους ἀπλοῦζοὺς χωρίζοι καὶ χῆρες, καὶ ἔτσι δὲν ἀρῆνοιν νὰ σχηματισθῇ μὴ καλὴ ἰδέα γὰρ τὴν πατρίδα, ὅτι μόνη τῆς, ἀπὸ εὐνομοσύνη πρὸς τοὺς θυσιασθέντας γὰρ τὸ μεγαλεῖο τῆς, ἰδρύει ὀργανοπροφύγων καὶ πρὸς ἄφθονα χρηματικὰ ποσὰ σὲ συντάξεις καὶ ἐπιδόματα. Ἡμεῖς ἀπὸ καὶ συγγεντρώμεν στοιχεῖα γὰρ γὰρ αὐτοὺς τοὺς ἐκμεταλλεῦται, καὶ εἴτε εἶνε μέσα σὲ γυναικὶ καὶ ἄλλοις δημόσιον ἐκὼς ἡμεῖς, εἴτε εἶνε ἔξω καὶ ἄλλοις κομματάς, καὶ ὅταν νομίσωμε κατὰ τὴν τὸν καιρὸ θὰ ἀσχοληθούμε κατὰ τὴν αὐτοῦς. Ὀφείλουσιν ὅμως καὶ οἱ ἄλλοι κομματὰς μας, σύμφωνα με τὰς ἀνασημασιμὰς καὶ ἐξυγιαντικὰς ἀρχὰς τοῦ προγραμμοῦ μας νὰ μᾶς βοηθήσουν σ' αὐτό. Πρὶν ἀπὸ τώρα νὰ ἐξοκριβώσουν, τὸν ἀριθμὸ, τὸ φύλλο, τὴν κατάστασι καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμο τῶν ὀρφανῶν πόλεμου τοῦ χωριοῦ των καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τὴν χρονολογίαν καὶ τὸ πῆρος ὅπου ἐφανεύθη ὁ στρατιώτης πατέρας τῶν ὀρφανῶν ἢ προστάτης. Τὸ ἔτημα αὐτὸ ἐννοοῦμε νὰ τὸ παρακομωθῶμε ἄγρευτοι. Εἶνε ἔτημα σπουδαῖο γὰρ τὰ φτωχὰ Τζουμέρικα.

Εξουμέρικα καὶ τὴν κίνησι στὴ Γρίνα

— Ὁ ὑπ)χαρὸς Κώστας Παπαδόπουλος ἀπ' τὸ Βουγαρέλι ἔκαμε τὸ γάμο του μετὰ τὴν δ)δα τοῦ Ἀγαπῶσιου, ἐπίσης ἐπὶ Βουγαρέλι. Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν καὶ εὖτε χήσουν.

— Ὁ λ)γὸς Στρατολόγος κ. Σαφοκλῆς Κωστάκης ἐβάπτισεν τὸ παιδίον τοῦ λοχαγοῦ Φλώρου ἀπὸ Κουτοβίτσα καὶ τὸ ὄνομα σὲ Ἀρχιμήδη. Εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ καὶ νὰ γένῃ ἀληθινὰ Ἀρχιμήδης.

— Μένει ἀπὸ μῆρες στὴν πόλι μας ἡ ἐμπορικὴ του δουλειὰ, ὁ καπνέμπορος Ἀρμένης καὶ ὁ ἄλλος Ἀνδρικόπουλος, ἀπὸ Σχορτσίου, μετὰ τὴν δ)δα τῆς τοῦ Εὐφροσύνης.

— Ἐπίσης ἦλθαν γὰρ ὀλίγες ἡμέρες καὶ ἔφυγαν πάλι, ὁ κ. Νικόλαος συμπέτερος Τελώνης Προβέλης ἀπὸ Σχορτσίου, Ἄρ. Χρυσόχορδος λατὸς καὶ πρὸεδρος Κοινότητος ἀπὸ Πρίμαντα, Χρ. Χριστογεώργος δημοδιδάσκαλος ἀπὸ Ραφτανίου Σπ. Γκούμης ἐμπορὸς ἀπὸ Καλαρῦτες.

— Δημήτριος Ζαρκλῆς παντοπώλης ἀπὸ Καλαρῦτες καὶ Ιωάννης Μπανιάς στρατιωτικὸς λατὸς ἀπὸ Μελισσοχωρίου.

— Ἐπίσης ἦλθαν καὶ μένουσιν ὁ κ. Α. Φασούας Πρόεδρος Κοινότητος Καλαρῦτων καὶ Σ. Χριστογεώργος ἀπὸ Ραφτανίου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

—'Απ' τὴν Ἀμερικὴν

Με μεγάλη χαρὰ εἶδαμε τὴν ἐκδοσὶ τῶν «Τζουμέρκων». Ἐισι κι' ἡμεῖς ἐδῶ θὰ μαθαίνομε πλέον ὅλα τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας πρᾶγμα ποῦ πάρα πολὺ μᾶς εὐχαρισιεῖ. Ἄλλὰ καὶ σεῖς θὰ γνωρίσητε πολλὰ πράγματα γιὰ τὴ ζωὴ μας καὶ τὴν ἐργασία μας ποῦ κάνομε ἡμεῖς ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴν.

Ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴν εἴμαστε ἀπὸ τὰ ἡράματα περὶ τὰ 20—25 παιδιὰ, ἐνῶ ἔπρεπε ἀφοῦ ὁ τόπος μας εἶνε ξηρὸς καὶ ἄγονος τὴν εἴμασιαν πολλὰ καὶ μάλιστα σαυτὴ τὴν ἐποχὴ. Ἀπὸ ἄλλα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπὸ μέρη εὐφορὰ καὶ ἱκανὰ γιὰ ζωὴ, εἶνε πάρα πολὺ μετανάστες.

Ἐπίσης ἔπρεπε νὰ εἴμασιαν ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἐδῶ, ὅποτε θὰ εἴχαμε καὶ μεγάλη κατώστει. Γι' αὐτοὺς ἡμεῖς δὲν ἐπρωδεύσαμε, ὅπως οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, οὔτε καὶ τὸ χωριὸν μας ὠφελησάμε ὅπως ἐκεῖνοί. Ἐχομε ὅμως ὅλοι οἱ ἡραμαντιῶτες, ζῆλο μεγάλον γιὰ πρόοδο καὶ τὸ πρὶν καλλύτερον ἀνάστη τὴν μεταξὺ μας, ποῦ δὲν τὴν ἔχουν ἄλλοι Ἕλληνες καὶ διότι ἄλλο πολὺ γλήγωρα θὰ ὠφελησόμε καὶ τὸν ἐαυτὸν μας καὶ τὸ χωριό. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ὁ σημερινὸς περιορισμὸς στὴν μετανάστευσιν, θὰ πρότεινα σ' ὅσους ἔχουν θέλησιν ἀπὸ τὸ χωριὸν μας, νὰ ξεπευθοῦν νὰρθοῦν ἐδῶ καὶ μάλιστα σιμά μας διὰ πολλοὺς λόγους. Συγχρόνως ὅμως θὰ τοὺς ἔλεγα καὶ μερικὲς συμβουλὲς ποῦ μοῦ ἔδωκε ἡ πεῖρα, ὅσο πικρὸς κι' ἂν εἶνε, «Οὐ ἡ πλουσία χώρην τῶν δολλαρίων, οὐτὶ τὰ δολλαρία τῆς χαρίζει δωρεάν, οὐτε ἐκνηρὰς καὶ ἀπισθοδρομικοὺς ἀνέχεται. Ὁ Ἀμερικανὸς εἶνε πολὺ σκληρὸς σαυτοῦς. Ἀνθρώπου γερὸ καὶ ἀριμελὴ ποῦ ἐννοεῖ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἀντίληψιν νὰ ζῇ εἰς βάρος τῆς κοινωνίας των. Θὰ τὸν ἀφήσῃ σὰ σκυλὶ στὸ δρόμο. Ἑλληνικοὶ τρόποι καὶ ἔθιμα σὲ ὁποιαδήποτε πνευματικὴ καὶ ἀδίκη ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς μας, δὲν περνοῦν ἐδῶ. Χαρὰ σὲ ἐκείνον ποῦ προσαρμολογῇ καὶ δαὶ τὸ ταχύτερον, τόσο καὶ καλλύτερον, στὴν Ἀμερικανικὴν ἀντίληψιν περὶ ἐργασίας, ὅποτε εἰσέρχεται ἀμέσως στὴν πρόδοον καὶ τὰ πράγματά του καὶ οἱ σκοποὶ του πηγαίνουν σύμφωνα μὲ τὴ θέλησιν του.

Καὶ τώρα ἄς σκεφθοῦν πολλοὶ γονεῖς, τί τραβοῦν τὰ παιδιὰ των, ὅσο νὰ προσαρμολογηθῶν σὲς ἀντιλήψεις τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἄς μάθουν πῶς πρέπει νὰ τὰ ἀνατρέφουν.

— Τὴν πρώτην τρέχοντος Ἀβρίου ὁ καλὸς ἐγκατεστημένος στὸ Ἑσπέρν—Τέξας, Μελισουργιώτης Νικόλαος Γιάτης. Ἐκαμε τὸ γάμον του μετὰ τὴν Ἀμερικανίδα Γραῖς—Τόμας. Τοῖς εἰχόμεθα ζωὴ πολλὴ κι' εὐτυχισμένη.—Ν. Ὑδρὴν Δεκέμβριος.

Ἀριστείδης

—Ἐκτὸν ὁρυζιῶτικον

Τὸ Γενάρ' σσιο κρύο μὲ τὴν παγωνιά του καὶ μὲ τὸ οὐρλιαστικὸ φύσημα τοῦ ἄγερμας θύμισε καὶ πάλι πόσο ὠφέλιμα εἶνε τὰ δάση γιὰ τὴν βρεθᾶκαμε στὴν ἀνάγκη τῆς φωτιᾶς. Καὶ πάντα ἡμεῖς οἱ Τζουμερκιῶτες καὶ πρὸ παντὸς ἡμεῖς οἱ Καλαρρυτιῶτες ποῦ τὰ δάση τᾶχουμε σπάνια, σὲ τέτοια ἐπεχὴ τὸ θαρρόμαστε καὶ λέμε λίγα καλὰ λόγια γιὰ τὴν ἀναδύσασιν, γιὰ ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς (ἀπ' τὰ λίγα δασίδια ποῦ μᾶς βρεθῆκανε ἀπὸ τοὺς παπούληδες μας) καὶ τόσα ἄλλα.

Μὰ τὰ λέμε αὐτὰ τώρα τὸν χειμῶνα ποῦ νοιώθουμε τὴ σακούλα μας ν' ἀδειάζη ἀγοράζοντας ξύλα ἀπ' τὰ γύρω μας χωριά μὲ 40 λεπτὰ τὴν ὀκτῶ, ἐνῶ τὸ καλοκαίρι ξεχνάμε ὅλα καὶ μὲ μεγάλῃ ἀφέλεια ἀρχῆς καὶ ἰγνώτες ἀνεχόμεστε βλέποντας τὰ βλάχικα καραβάνια νὰ περνᾶνε ἀδιάκοπα φορτωμένα μὲ ξύλα κατὰ χλωρὰ ποῦ δὲν προσέρχονται ἀπὸ πέρικα κι' ἀχρηστὰ δένδρα μὰ ἀπὸ μικρὰ νέα καὶ ζωηρὰ δένδρακια ἀπάνω' στὰ ὅποια ἀλύπητα πέφτει τὸ Βλάχικο καὶ βανδαλικὸ τοκευδῆ.

Κι' ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνεχόμεστε καὶ δὲν μιλάμε ἄλλοι ἀπὸ συμφέρον, ἄλλοι ἀπὸ ἀδιαφορία ἀφοῦ γιὰ λίγο καιρὸ ἐρχόμεστε ἐδῶ, καὶ ἄλλοι οἱ τελευταῖοι ἀπ' τὸ φρίμωτρο ποῦ μᾶς βόξουν οἱ τρωτοί.

Ἔτσι ἀντὶ τὰ μεγαλώσουμε τὰ μικρὰ αὐτὰ δάση μας τὰ ξεπατώνουμε σιγὰ σιγὰ.

Μὲ τὸν ἴδιον τρόπο σιμάξινε κι' ἓνα μικρὸν δασάκι ποῦ τᾶχουμε σιμά σὲ τὸ χωριὸν σὴν θέσιν λειβάδι.

Φέτος ἡ ρεμουλά ἔγινε συστηματικὰ καὶ στὰ τελευταῖα ἀφοῦ γεμίσανε τὰ κατώγια τῶν εὐνοουμένων καὶ τῶν ἐχόντων τὰ μέσα μὲ ἀφθονα ἀπ' ἐκεῖ ξύλα, διαρρίσαμε ἓνα ἀγροφύλακα νὰ φυλάγῃ τὸ κουτσορεμένο δάσος τοῦ λειβαδιοῦ καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ ἀλύπητα τὸ Νόμον ἀπάνω' στὸ φτωχὸ κοσμάκι κι' ἐξαιρετικὰ σὲ μερικὲς παντάφτωχες κι' ἀπροστάτευτες γυναικὲς ποῦ δὲν μπορέσανε κι' αὐτὲς ὅταν γινόντανε ἡ ρεμουλά νὰ φέρουνε λίγα ξαλίκια ξύλα γιὰ τὴν δὲν τὴν ἀφῆνε ἡ φτώχεια καὶ ἡ κοκαμοιρία τῆς.

— Ἀπὸ καιρὸ μαθαίνουμε πῶς διωρίσθηκε σὴν περιφέρεια τοῦ Εἰρηνοδικείου μας ἓνας κάποιος ἀγρονόμος.

Μὲ αὐτὸς γιὰ μεγάλη χαρὰ καὶ θρίαμβον τῶν κτηνοτροφικῶν ὁμάδων ποῦ εἰχόνταν ἀκατάσχετα μὲ τὰ πράματα τοὺς σὲ τὰ χωράφια τοῦ κοσμάκι. δὲν φάνηκε ἀκόμα. Ἄς εἶνε πρὸς τὸ πορὸν αὐτῶν, τοὺς νάμους του καὶ τοὺς ἀγαγατέους του, τοὺς νάμους του στὰ μὲ μεγάλη ἐπιτηδιδιότητα ἓνας κάποιος Ἀύκος τοῦ ἐφαρμόζει ἀμέσως τὸν Αἰνέσιόν του Νόμον στὰ ζῶα ποῦ τοῦ κᾶνε νὰ βγούνε σὲ τὰ χωράφια.

Καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς τὸν περιμένουμε.

Καλαρῦτες, Γενάρης 1925.

Καλαρρυτιώτης

— ΕΡΧΟΜΕΝΤΙΩΤΙΚΑ

Τὸ χωριό μας εἶνε σὲ ἀνυστάτῳσι μὲ τὰ ἔργα ἐνὸς Ἐφοριακοῦ υπαλλήλου, ποῦ ἐπέρασε ἀπ' ἐδῶ τὸ καλοκαίρι καὶ ἐσημείωσε γιὰ φορολογία 40 σπῆτια ἀπὸ τὸ ὁποῖα τὰ 35 εἰς τὰ ὀλίγια τῶν περὶ πτωχῶν τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον δὲν ἐνοικιάσθησαν ποτὲ ἀλλ' οὔτε ποτὲ ἀν' ἐνοικιασθῶν μποροῦν νὰ ἀποδώσουν φορολογητέον ἐνοίκιον. Δὲν εἶχε τὰχα ὑποχρέωσι αὐτὸς ὁ υπάλληλος νὰ συμβουλευθῇ κάποιον ἀρχὴν π. χ. τὴν Ἀστυνομία νὰ μάθῃ ποιά σπῆτια μποροῦν νὰ ἀποδώσουν ἐνοίκιον φορολογητέον καὶ πῶς δὲν εἶδε τόσα ἀλλὰ μέγαρον οὔτε ἐκείνοσιν ὁποῖο τοῦλάχιστον κοιμήθηκε καὶ πῶς δὲν ἐσημείωσε φορολογητέα σπῆτια στὰ ἄλλα χωριά τὰ ἄλλα ἀλλὰ μόνον σὴν Πράσιαντα; Τέτοιοι υπάλληλοι υποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους γιατί ἀναγκάζουν τὸν πτωχὸν κι οὐράκι νὰ υποβληθῇ σὲ πολλὰ ἀδικαιολόγητα ἔξοδα, ἐνστάσεις καὶ κόπους γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ ἔτσι νὰ θυμώσῃ καὶ ἀγανακτῇ καὶ ἐπειτὰ παραξενεύομεν αὐτὸν γιατί ὁ πολυσεβασμιμὸς ἀρχίζει νὰ κουβεντιάζεται καὶ στὰ περὶ μικρὰ χωριά.

— Στὲς 6 τοῦ ἀπέθανε εἰς οὐσὶ χρόνων νέος ὁ τηλεγράφητῇ, Σωτήριος Καρακώστας ἀφοῦ ἐπέληψε δυὸ χρόνια μὲ τὸν πλευρίτη ποῦ πῆρε ὑπηρετῶντας σὴν Ἀράμα. Ὁ ἀσθενὴς θάνατός του ἐλύπησε πρῶτα πολὺ πολὺ τοὺς γέροντας γονεῖς του καὶ τὰ ἀγαπημένα του ἀδελφία. Ἐλύπησε ὅμως πολὺ καὶ ὅλους ἐκείνους ποῦ διέκριναν τὸν αὐτὸν τὸν νέον, ἕνα ἀπὸ τοὺς πολὺ χρησίμους Πραμαντιώτες.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη Σωτήρη.

— Στὲς 18 τοῦ. [Κυριακὴ ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Κώστα Χρ. Πολύμερου μετὰ τῆς Ὀλγας Γώστα Κονταξῆ.

Τοὺς ἐυχόμεθα ζωὴν καὶ προκοπὴν.

Πράμαντα, Γενάρης.

ΕΡΧΟΜΕΝΤΙΩΤΗΣ

— ἈΓΓΕΛΙΟΤΙΚΑ

Ἀπὸ τὸ 1922 ἰδρὺνθη ἐδῶ ἀδελφότης Ἀγγαντίων μὲ τὸ ὄνομα «Πρόδοτος» καὶ ἔχει σκοπὸν, νὰ καλωπίζη πρὸς πλείους, νὰ συντηρῇ τοὺς δρόμους τοῦ χωριοῦ, νὰ υποστηρίξῃ μὲ κάθε τρόπο ὑλικὸ καὶ ἡθικὸ, τὰ ἄπορα καὶ ἔξυπνα παιδιὰ τοῦ σχολείου, νὰ διανέμῃ βοήθημα στασιἀπόρους οἰκογενείας καὶ ἄλλα τέτοι κατὰ. Εὐχόμεθα ὁ ἱερὸς σκοπὸς τῆς νὰ ἐκτιμηθῇ καὶ ἐνισχυθῇ ἀπὸ κά-

θε Ἀγγαντίων καὶ μπορέσῃ ἡ ἀδελφότης, σύμφωνα μὲ τὸ ὄνομά της, νὰ φέρῃ Πρόδοτον στὸ χωριὸ μας ἀληθινά.

— Στὲς 11 τοῦ τοῦ μηνὸς ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Βαγγέλη Χρ. Παπακλιτσου μὲ τὴν Εὐφροσύνη Γ. Σκουλακίτη.

Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν καὶ νὰ προκόψουν.

Ἀγγαντα, Ἰανουάριος.

Ἀγγαντίτης

— ΕΚΟΥΣΟΒΙΣΤΙΝΩΣ

Αὐτὸν τὸν μῆνα ἦλθαν ἀπ' τὰ Γιάννενα μὲ ἄδεια οἱ πατριῶτες μας ἀξίωματικοὶ Κων. Φλώρος Ἀρχὸς Στρατολογίας καὶ Δημ. Γιώτης ἀνθ' ἡγὸς Πεζοῦ.

— Ὁ Γεώργιος Ι. Βήχας ἐβάπτισεν τὸ κοριτσάκι τοῦ Μάρκου Γιαννάκη καὶ τὸ ὀνόμασε Χρυσούλα, νὰ τοῦ ζήσῃ.

Ὁ Νικόλαος Β. Βήχας ἔκαμε τὸ γάμον μὲ τὴν Ἐλένην Σ. Λαγῆ.

Εὐχόμεθα νὰ πολυχρονίσουν εὐτυχεῖς.

Κουσοβίσινα, Γενάρης.

ΕΚΟΥΣΟΒΙΣΤΙΝΩΣ

— ΑΓΓΕΛΙΟΤΙΚΑ

Στὲς 27 περασμένου μηνὸς Ἀβρίου ὁ ἀποφασισματόρχης ἀνθ' ἡσπῆς Σταυρακόκης, ἔπιασε μέσα στὸ χωριὸν τοῦ καὶ μέσα στὸ σπῆτι τοῦ τὸν προικεκηνοργημένον κηστή Σκαμνὰ ἡ Τσίντζο ἀπ' τῆς Σελκύστα. Πέρουσι τὸ Μάη εἶχε παρουσιασθῇ καὶ ἐφιλακίσθη σὴν Λάρισσα. Ἐδῶ καὶ δύο μῆνες ἐδραπέτωσε ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἔξαφνα μὲ τὸν χάτα παρουσιάζεται σὶν σπῆτι τοῦ, ἐπῆρε τὰ ἀρματα τοῦ καὶ ἔστησε τὸ λιμέρι τοῦ σὲ μέρος ποῦ μόνον ἡ γυναῖκά του τὸ ἤξευρε καὶ τὸν τροφοδοτοῦσε ἀπ' ἐκεῖ ἔκαμε καὶ τὲς κηστρικές του ἐκδρομὰς σὶν γύρω χωριά καὶ σὶν δικό μας, γιατί ἔλεγε πῶς καὶ τὸ Μήγερον ἠνῆκε σὴν δικαιοδοσίαν τοῦ. Εὐντωρὸς ὁ Σταυρακόκης καὶ ὅλοι μας τὸν συγχαίρομε γι' αὐτὸ, τὸν ὠδήγηρε σὲς φυλακὰς τῆς Ἀσίας καὶ τὸν δίδαξε σὲ ποιά δικαιοδοσία ἀνήκει οὕτως πλέον.

— Ἀπ' τὸ 1914 ἔχομε ἀγροτικὸ διαίτομα τὸν Βουργαζελιώτη Βασίλ. Παπαδημητρίου ποῦ μᾶς φέρει τὸ ταχυδρομεῖο δύο φορές τὴν ἑβδομάδα. Κατέτα πιρὰπονο δὲν ἀκούσθηκε ὡς τώρα. Εἶχε του.

— Στὸ ἀρρονομεῖο τῆς περιφερείας διαωρίσθη ἀρχιφύλαξ ὁ Δημήτριος Στεσινὸς ἀπ' τῆς Λειψίστα. Εὐχόμεθα πρόδοτον σὶν νέον τοῦ ἐπάγγελμα.

Μήγερον, Γενάρης.

ΑΓΓΕΛΙΟΤΙΚΑ

ΣΚΛΟΥΠΙΩΤΙΚΑ

Ἡμᾶς τοὺς Τζουμερσιώτες πολλοὶ μας καλοτυγχίζουν, ἔν ὅχι γιὰ ἄλλο τίποτε, ἀλλὰ γιὰ τὸν καθαρὸν ἀέρα ποὺ ἀναπνέομε καὶ τὰ ἄφθονα καὶ κρύα νερά ποὺ πίνουμε. Καὶ ὅμως ἡμεῖς οἱ Σουλουπιῶτες κάνομε ἐξαιρέσι ἀπ' ὅλη τὰ Τζουμέρκα, εἴμεθα οἱ περὶ δυστυχεῖς ἀπὸ νερό, ποὺ δὲν ἔχομαι χειμῶνα καλοκαῖρι, ἐνῶ σὲ λίγη ἀπόστασι ἔξω ἀπ' τὸ χωριό μας στή θάλασσα «Κόσσανη» ὑπάρχει νερό καλὸ καὶ ἄφθονο. Αὐτὸ τὸ νερό, ἀφοῦ γίνῃ δεξαμενὴ σιὸ μέρος ποὺ βγαίνει, γιὰ τὸ ἔδαφος δὲν εἶνε σταθερὸ, μπορεῖ νὰ μεταφερθῇ μὲ σωλῆνες μέσῳ σιὴν πλάκεια μας καὶ εἴται ἡ ζωὴ μας νὰ καλλιεργεθῇ. Πρῶτος ὁ καλὸς πατριώτης μας ἐγκατεστημένους ἀπὸ χρόνια σιὸν Περραιῶ κ. Νικόλαος Α. Νικολάου κατεθεσε ὡς ἀπορχὴ σιὴν Τράπεζα μὲ τὸ Ὑδροαγωγεῖο αὐτὸ 20 χιλ. δραχ. Ἐλπίζομε δι' ὅλοι οἱ χωριανοὶ μας τόσο ἐκεῖνοι ποὺ εἶνε ἐγκατεστημένοι σιὴν Ἀμερικὴ ὅσο καὶ ἐκεῖνοι ποὺ μένουσιν ἐδῶ, θὰ μνησθῶν τὸ πατριωτικὸ πυράδειγμα τοῦ κ. Νικολάου καὶ ἄλλοι μὲ ἀναλόγους καταθέσεις καὶ ἄλλοι μὲ προσωπικὴ ἐργασία θὰ συντρέξουν πρὸς τὸ νὰ γείνη τὸ ὕδροαγωγεῖο μας. Ἡ ὅλη δαπάνη ὑπολογίζεται 100 χιλ. δραχ. ποσὸν ἐλάχιστον γιὰ τὴν φιλοπατρίαν μας.

— Τοὺς περασμένους μῆνας ἔκαμαν τὸ γάμο τους οἱ χωριανοὶ μας, Γεώργ. Β. Πάνος μὲ τὴν Κωνσταντούλα Πέτρου, Γ. Κ. Καλαντζῆς μὲ τὴν Ρίνα Γ. Δήμου, Κ. Ι. Σιώτης μὲ τὴν Ἀλεξάνδρα Παπαδημητρίου καὶ Ἀπόστολος Ν. Κόκκινος μὲ τὴν Ἐλένη Κώστα Βασιλῆ.

Εὐχόμεθα σὲ ὅλους ζωὴ καὶ εὐτυχία.

— Ἀρραβώτισαν τὸ λεβεντόπαιδο Μιχαήλ Χ. Κόκκιος πρῶτον ἔφ. ἀνθήστῃς μὲ τὴν χαριτωμένη Ἐλευθερία Βλάχα καὶ ὁ Χρήστος Γ. Δήμου μὲ τὴ Μαρία Κ. Ἀντωνίου.

Εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

Σκλούπου Γενάρης.

Σκλουπιώτης

ΕΞΟΥΡΕΣΙΣΤΙΚΑ

Αὐτὸν τὸν μῆνα ἔγειναν οἱ γάμοι τοῦ Κώστα Πολύζου μὲ τὴν κόρη τοῦ Βρεῦτου, τοῦ Ἀλέξη Κακούα μὲ τὴν κόρη Πανάριου Γα-

βούρα καὶ τοῦ Σταύρου Καραμπελά μὲ τὴν κόρη τοῦ Κωσταβασίλη ἀπὸ Σχωρέτσιαν.

— Νικ. Καράμπελας ἀρραβώτισσε μὲ τὴν κόρη τοῦ Γιώργη Τριανταφύλλου ἀπὸ Γρεσσίτσα. Καλὰ στέφανα.

Κουκουλίτσα Γενάρης.

ΕΞΟΥΡΕΣΙΣΤΙΚΑ

ΕΞΟΥΡΕΣΙΣΤΙΚΑ ΚΙΝΗΣΗ

στὴν Ἀρχή

Ἀπενεμήθησαν πῶς καὶ

συντάξεις κατὰ μῆνα.

- 1) Σιὸν Νικόλα Καραμπελά ἀπὸ Αὐγίστα δραχ. 90. 2) Π. Α. Ἀθανασίου Βουρμαρέλη δρ. 240. 3) Γεώργ. Ν. Πριάβλο Σχωρέτσιαν δρ. 210. 4) Γ. Α. Σταμίος Πράμαντα δρ. 120 5) Γ. Β. Ἀηδόνη Ἀγναντα δρ. 155 6) Α. Κ. Θεωρεῖ Μιγρη δρ. 90. 7) Α. Ν. Τρόμπος Χόσσεφι 150. 8) Παν. Ι. Μποκάνη Μιγρη δρ. 60. 9) Βασ. Χρ. Κορδαλὴν Κουκουλίτσα 180. 10) Γ. Η. Παπακυριακούλου Ἀγναντα δρ. 135. 11) Γ. Α. Κούζου Σχωρέτσιαν 135. 12) Γ. Γ. Ἀθανασίου Ἀγναντα 192. 13) Γ. Β. Πεντουβέλη Ἀγναντα 60. 14) Νιούλα Ρ. Κλαφύνη Πράμαντα 90. 15) Δημ. Κ. Φώτη Αὐγίστα δρ. 192.

— Στὲς 18 Γενάρου ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Γεώργου Χρ. Γεωργιάκη μὲ τὴν Ἀλεξάνδρα Κ. Γκούση ἀπὸ Πράμαντα.

Εὐχόμεθα ζωὴ εὐτυχισμένη.

— Ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν Ἀθήνας μὲ τὴν ἄδελφον νὰ δικηγόρῃ ὁ κύριος Δημοδιδάσκαλος Δημ. Κονταξῆς ἀπὸ Πράμαντα.

Εὐχόμεθα προκοπὴν σὲ τὴν σιὰδιό του.

— Ἀνεχώρησε πρὸ ἡμερῶν, νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς δρόμους τῶν Τζουμέρκων ὁ Ναυομηχανικὸς κ. Φιλιώτης. Νὰ ἐλπίσωμε καλὴν ἐκτέλεσιν τῆς συγκοινωνίας μας.

Ἀρχὴ, Γενάρης.

Κ. Σ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμε καὶ πάλι τοὺς ἀντιπαικροῦς μας. 1ον Νὰ μᾶς γράψουν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν χωριανῶν τῶν πρὸ εἶνε σιὸ ἐξωτερικὸ καὶ τῶν σιὴν Ἀμερικὴ. 2ον Νὰ καταγγέλλουν καὶ σὲ θέματα λαογραφικά. Στὲς ἀνταποκρίσεις τῶν νὰ μὴ θύγουν πρόσωπα. 3ον Νὰ μᾶς γράψουν τὰ ὀνόματα τῶν χωριανῶν τῶν ποὺ ἐνεργώσαν συνδρομαὶ καὶ δὲν ὅσοι δὲν μᾶς ἀπήντησαν γιὰ τὸν νὰ μᾶς γράψουν ἂν δέχονται νὰ εἶναι ἀνταποκρίται μας ἢ ὄχι, γιὰ νὰ καταγγέλλωμε τὰς ἐργασίας μας.

ΤΖΟΥΜΕΡΚΙΩΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Ο Γέρο Άγέρας

Με τὴ φλογέρα ὁ γέρος μᾶς βγήκε
τὸ φυτοῦνε στὰ χέργια κρατεῖ,
κι' ἔχει μέρες πολλές τοῦ μᾶς μπήκε
νὰ μᾶς μάση κουβάργια ζητεῖ!

Στὲς κορφές με θυμὸ ἀπηχάει
στὲς στροφές γοργὰ περπατεῖ,
καὶ μ' ἀκράτητη δρομὴ ξεψυχάει
ὅπου εἶδη καλόβα ἀνοιχτή.

Χαρὰ σιὸν καλὸ νοικοκύρη!
ποῦ Πλεντάει σιμὰ σὴν φωτιά,
καὶ γεμάτος χαρὰ ἀγροικαίει
ὁ φλογέρα τοῦ γέρο Βαρεῖα

Ὁ Τζουμερκιώτης στὴν κάπα του μπαίνει
τυλίγεται ὅλος γιὰ,
κι' ἡ κούνη του μόνο προβαίνει
ὁλοκόκκινη σὲν πιπεργιά

Πάρτε καὶ μένε φωνάζει
μὲ δύστυχη μὲ δροφανή
στὰ γέρο. π. ὅ ξεσκεπάζει
τὴν καλύβα τῆς τῆ φτωχικῆ.

Μὰ κείνος με λύσα φυσᾷ
τὴ δουλειά του τὴ ξέρει τὸ τέρας
ὅς δίνει καθόλου παρὰ
κι' λέγεται γέρο ἀγέρας!!!
Καλαρρυτιὰ Γενάρης 1925.

X. Κωστ

Εἰς τὴν μου τοῦ μαντιῆλι σου

—Κόρη μου τὸ μαντιῆλι σου, τί τῶχει λερωμένο
χωρὶς νὰ πρέπη ἴσου μα, σὲ τέρε το κεντημένο!
Δὲν εἶναι τὸ μαντιῆλι σὺτο πύζονας δυὸ χρόνια
γιὰ νὰ κεντᾷ ἀπᾶνω του, δαίματα αἰώνια;
Γιὰ νὰ κεντᾷ τῆς ἀνοξῆς τὰ πλουμιστὰ λουλούδια
καὶ τὴ ἀγάπης τοῦς κινιούς, τὰ δυὸ χρυσαγγελοῦδια;
Κι' ὁ ὄμυρά του, τῶν βοσκῶν τὰ κάτισπρα τὰ γιόνια
καὶ μέ τὲς πρασιᾶδες του, τοῦ ἔρωτα μπαλκόνια
κι' ὁ ἴω νάμιαστε ἡμεῖς τα δυὸ, μέ τὰ σωστά μας
ποῦ ρῶσταίτες γιὰ δώρό σου, σιαραβωνιάσματά μας;
—Ναι, στ' ἀραβωνιάσματα, σοῦ τῶσταίλα ἔσένα.
ἀλλ' ἀπὸ τόις πῶργες κι' ἐτῆγες εἰς τὰ ξένα.
λερώ τὸ μαντιῆλι μας ἀπὸ τὰ δάκρυά μου,
ἀπ' τὰ κλάμματα, κι' ἀπ' τὰ ἀγνὰ φιλιὰ μου.
Θυμὸ τὰ γειάτα σου, στὴν ξενιτειὰ νὰ τᾶναι
καὶ τὰ ὄμυρά μου μακρὰ, ἀρχίσαν νὰ πετᾶνε.
Μὲ ἔρωτ' ἐπὶ τὴν καρδιά, παντοτεινὰ νὰ τρέχω
κι' ὁ γῆ ὀλημερίς με δάκρυα νὰ βρέχω,
καὶ σοῦ στέλλω γράμματα γεμάτα ἥπὸ λουλούδια
καὶ σοῦ λέω τὸ πρωῒ, ξεγετικά τραγούδια,
Τὸ μαντιῆλι τοῦ λέρωμα προέρχεται ἀπὸ σένα.
Πῶχεις δυὸ χρόνια μακρὰ, σὶά ἔρημα τὰ ξένα;
Θεοδώριαν Γενάρης

Φ. Κολοβός

ΜΙΑ ΔΗΛΩΣΙ

Ἐπειδὴ ἔχομε πολλὴ ὕλη, ἡ συνέχεια
τῆ μελέτη γιὰ τὰ δάση θὰ γίνῃ στὸ ἄλ
λο τεῦχος.

—Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν ποῦ
ἐλήρωσαν θὰ δημοσιευθοῦν στὸ ἄλλο
τεῦχος.

—Αἱ συνδρομές καὶ κάθε ἔμφασμα νὰ
προστέλλονται στὸ διαχειριστὴ μας Χρη-

στον Λύτραν ὁδὸς 21 Φεβρουαρίου ἀριθ.
41 ὅπου εἶναι καὶ τὰ γραφεῖά μας.

ΜΙΑ ΣΥΣΤΑΣΙ

Τζουμερκιώτες ἀποστηρίξατε με κάθε
τρόπο πνευματικὸ, ἠθικὸ καὶ ὕλικὸ τὰ
«Τζουμέρκα» γιὰ τὸ συμφέρο σας.

«ΦΟΙΝΙΕ» Καλλιτεχνικὸν Τυπογραφεῖον
ὁδὸς Παπαζογίου - Ἰωάννινα

ΡΟΔΟΒΙΖΙΝΑ

Ἀπὸ σήμερον ἀνοίγομε στήγη εἰδική γιὰ τὸ Ροδοβίξι, ἐπειδὴ πολλοὶ μᾶς παρεκάλεσαν γι' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀναγνωρίζομε ὅτι Τζουμέρκα καὶ Ροδοβίξι ἔχουν πολλὰ ξητήματα κοινά π. χ. τὴν συγκοινωνία καὶ πρέπει νὰ συνεργασθῶμε γι' αὐτὸ ὅπως καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα ἀκόμα.

Λόγος ἐπικτήσεως ἐκφωνηθεὶς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀνδρέου Σμηρη Δημολογιστοῦ
Ἐν Μπότση τῇ 7 Ἀγροῦστου 1924

Σεβαστὲ διδάσκαλε,

Λύπη ἀνέκφραστος, θλίψις βαθεῖα ἄλγος βαρὴ, ὀδύνη ἀνυπόφορος, πένθος ἀληθινόν, συνήγαγε πάντας τοὺς κατοίκους τῆς Μπότσης, ὅπως συνοδεύσωσι σὲ ἀπερχόμενον τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἐγκαταλείποντα αὐτοὺς διὰ πάντα, ὅπως χορηγήσῃς τὸ ἔλεος σου πρὸς ὅσον καὶ τὴν περιπόνητον φυσιογνωμίαν σου ὅπως δι' εὐχῶν καὶ παρακλήσεων ἰκετεύσωσι τὸν Πανάγαθον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς σου.

Ἀείμνηστε διδάσκαλε! ἀθάνατος ἔσει ἔσαι τὸ ὄνμα σου ἔστι πάντοτε τοῖς πᾶσι σεβαστόν. Εἰς τὸ ἄκουσμά σου αὐτοῦ θὰ ἀποκαλύπτηται πᾶσα εὐγενὴς ψυχὴ. Ἀντὶ τοῦ ἀφενὲς καὶ ὑπὲρ τῶν κόπων κατὰ βλημμένον σῶμά σου ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον, ἡ μεγάλη σου ψυχὴ ἀπεναντίας δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ ζῇ καὶ ἐνταῦθα ἐντὸς πάσης καρδίας, ἥτις σ' ἐγνώρισε καὶ σὲ συνανέστραφεν.

Οἱ οὐρανοὶ διοικοῦνται δόξαν Θεοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ σου, οἱ ὑπὸ σοῦ μυηθέντες τὰς πρώτας τῆς μορφώσεώς των ἀρχὰς διηγούνται μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἀπειρον ἐγνωσμένην των, διὰ τὸ πατρικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὅποιον ὡς διδάσκαλος ἐδείκνυες πρὸς αὐτούς. Καὶ θυμολοῖς σήμερον τὸν θάνατόν σου ὅπερ χίλιαι ψυχαὶ ἀπολέσασσαι ἐκείνον, χάρις εἰς ὃν τινὲς μὲν μηδεμιᾶς δυσκολίας συντηχόντες ἐν τῷ μαθητικῷ αὐτῶν σταδίῳ, ἔχουσιν ἀνέλθει σήμερον εἰς ὑψηλὰ κοινωνικά στρώματα ἔτεροι δὲ διότι τοὺς κατέλιπες ἐντορὶς πρὶν προφθάσῃς νὰ ἀρυσθῶσι παρὰ σοῦ τὰς ἡθικὰς καὶ χριστιανικὰς καὶ Ἑλληνοπρεπεῖς ἀρχὰς σου.

Χαῖρε σεβαστὲ διδάσκαλε, τῆς ἐμῆς παι

δείας μυσταγωγῆς βλέπων τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματα καὶ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σου καὶ τῆς διδασκαλίας σου ὑψοῦμένους καὶ θάλλοντας ἐν ἐμοὶ αὐτῷ δὲν δύναμαι, παρὰ τὰ βοήσω στεντορείως τὴν στιγμήν ταύτην, ὅπως ἰάκουσθῃ μέγας πειρᾶτων τῆς οἰκουμένης ἡ ἀρετὴ σου, νάπενθῇσιν μέγας καὶ νὰ κλαύσω γοερῶς τὴν ἀπώλειάν σου, ἥτις ἀναμφιβόλως ἐστὶν ἐν στήθημα ἀρεπανόρθωτον, σὺ μόνον διὰ τὴν κοινωνίαν τῆς Μπότσης, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἥτις ἐστερήθη ἐνὸς πολυτιμοτάτου ἰδεώδους εκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ, ἑταίρου τοῦ θανάτου τοῦ ὁποίου θὰ στερηθῇ ἴσως πολλῶν ἐπιλέκτων πολιτῶν τῆς.

Ἡ ψυχὴ μου με προτρέπει ἐνδομύχως νὰ ἐξιστορήσω τὴν στιγμήν ταύτην εἰς ἐπίσκοπον τοῦ πενθοῦντος πολυπληθοῦς ἀκροατηρίου μου, τὸν ἔνδοξόν σου βίον ὡς μαθητοῦ, ὡς στρατιώτου ἰδιαίτερα δὲ ὡς διδασκάλου καὶ ὡς ἀνθρώπου. Τῇ ἀποκρίνομαι, ὅτι ἀδυνατῶντα ποιῶμαι τοιαύτην ἀπόπειραν ἐν τόσῳ ὀλίγῳ χρόνῳ, διότι ἡ βιογραφία σου εἶνε δυσπρόσιτος καὶ εἰς τὸν διασημώτατον λογογράφον. Νὰ δι-ὅτι πᾶσα μελέτη περὶ σοῦ, ἥτις ὀμιλοῦσα περὶ τοῦ διδασκάλου δὲν θὰ ὀμίλει περὶ τοῦ ἀνθρώπου θὰ ἦτο ἀναμφιβόλως ἀτελής. Ἀναγνωρίζω πληρέσει τὴν ἀντικατότητα μου, ὅχι ἐν τῷ ποῦ δέον νὰ τελειώσω βιογραφίαν σε, ἀλλὰ πόθεν δέον ν' ἀρχίσω καὶ θέωρῶ τὸ ζήτημα τοῦτο πάντῃ δυστρέπιστον εἰς ἐμὲ, πληρὴ ἐλπίσιν μοι σεβαστὲ διδάσκαλε, ἵνα κατὰ τὸ ἐνόν μοι σκιαγραφῇ διὰ βραχυτάτων τὸν ἐνδοξόν σου βίον ὑπεύθυνος εἰς τὰς ἐπιμόρους τῆς ψυχῆς μου ὑπογορεώσεις.

Εἶναι παραδειγματικὴ ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ χρησιμότης τοῦ χαρακτῆρός σου, ἅτινα σὲ διέκρινον μαθητὴν ὄντα. Τὰς εὐοχίας ἀρετῆς ἀσκήσας καὶ αὐταῖς προσκεκολλημένος ὦν κατὰ τὴν πενίαν καὶ τὴν στερητικὴν σου καὶ ἐθροιάμβυσιν μετὰ πάντων τῶν συμμαθητῶν καὶ ἑσπουδαστῶν σου ἐξελθὼν τοῦ διδασκαλείου πρωτοβάθμιος.

Μετὰ ταῦτα ὑπέειχον εἰς τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας ἀποχρέωσιν, ἔσπευσας ὅχι προθύμως ἀλλ' αὐμένως ὅπου ἡ φωνὴ τῆς προσφιλοῦς πατρίδος σ' ἐκάλεσε ἠνδραγάθησας καὶ διεκρίθης εἰς πάντα τοὺς κατὰ τῶν προαιωνίων τῆς φυλῆς μας (ακολουθεῖ).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΙΝΤΖΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἰωάννινα

Ὁδὸς Μάνου Ἀριθ. 2

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΙΑΜΟΥ

Ἀγρίνιον

Τιμότης ἐγνωσμένη—Τέχνη ἀπαράμιλλος

ΑΛΕΥΡΟΜΗΛΟΣ

(διὰ πετρελαιομηχανῆς)

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΡΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Πλατεία Μαβίλλη—ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Ἔργασιν Εὐσυνειδήσιος—Τιμαὶ λογικαί

ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΝΕΟΝ.,

ΜΙΧΑΗΛ ΛΩΛΑ

Ἰωάννινα

Ὁδὸς Ἀβέρωφ ἀριθ. 157

Καθαριότης—Εὐλεκρίνεα

ΚΑΦΕ - ΖΥΘΟ - ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

"Η ΑΥΡΑ"

ΚΩΝΣΤΑΝΤ. ΠΕΤΣΑΛΙΤΗ

Με δραστήριον διευθυντὴν τὸν Τζουμμερζιώτην ΜΗΤΣΟΝ ΜΑΣΑΛΗ

Νέα Ελλατεῖα—Ἰωάννινα

Ζυθος πεφημισμένος Μάρου—Ὑλικά γλυκυσμάτων γνήσια

Καθαριότης — περιποιήσεις

Νέον Καλλιτεχνικὸν Ὑποδηματοποιεῖον

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΣΤΑΔΗΜΑ

Ὁδὸς Παπάζογλου ἀριθ. 5—Ἰωάννινα

Κομψότης—Τιμαὶ λογικαί—Στερεότης

Ἐπισκεφθῆτε μὲν ὅρα καὶ θὰ περὶσθῆτε